

DUCHOVNÉ OZVENY

ročník XII.
Júl
2009

Mesačník farnosti sv. Martina z Tours
Suchá nad Parnou, Košolná, Zvončín

číslo 7

Nefotogenické

Kríza, ktorú bežne voláme finančná, je vraj najväčšia za posledných osemdesiat rokov. Ak sa o nej píše, takmer rovnako často sa spomína tzv. veľká hospodárska kríza z tridsiatych rokov minulého storočia. Pri týchto porovnaníach si však fotografi všimli, že tá dnešná je „neuveriteľne nefotogenická“ (Jan Macháček, komentátor časopisu Respekt). V tridsiatych rokoch sám prezident poslal fotografov do ulíc, aby zachytávali a dokumentovali prejavu krízy. A bolo čo fotiť – podvyživení ľudia, bieda...

Ak sa dnešnému dokumentaristovi len ťažko dá namieriť fotoaparát, aby jednoznačne dokumentoval krízu, znamená to v prvom rade, že doposiaľ jej dopady nie sú také, ako to bolo v minulosti. Možno by sa dali nafotiť zošrotované autá, ale určite by taký obrázok nevzbudzoval ľútosť nad biedou. A predsa sa nás dotýka a viacero

rodín ju už zakúsilo. A v mnohých firmách vedia, že je skutočne zlá.

Je to pre mňa hlboko symbolické. Nie všetko sa musí dať odfoťiť, nie všetko sa dá pomenovať, nie o všetkom máme jasnú predstavu, a predsa to existuje. Tak to môže byť aj v prípade ľudských kríz: človek sa nám môže zdať ako vyrovnaný, možno veselý, rodina sa nám môže zdať ako harmonická, a predsa to tak nemusí byť! I sám život sa nám môže zvonka javiť ako radosť, ale z vnútra môže byť aj boľavý.

Možno práve vtedy, keď si takéto veci uvedomujeme, padnú vhod slová od Matky Terezy (sama by vedela rozprávať o krízach, ktoré iní nepostrehli, ale predsa boli hlboké):

- Ľudia sú nerozumní, nelogickí a sebeckí – ale aj tak ich miluj!
- Ak robíš dobre, ľudia ťa obvinia zo sebeckých a postranných pohnútok – ale aj tak rob dobre! ▶

CYRIL – KONŠTANTÍN

Filozof, zakladateľ slovanského písomníctva, učiteľ (*827 Thessaloniké, Grécko – †14. 2. 869 Rím). Otec bol plukovník (drugárius) Lev. Mal šesť súrodencov, z nich brata Metoda.

Základné školské vzdelanie získal v rodisku, kde študoval aj na vysokej dvorskej škole (academia). Stal sa bibliotekárom Chrámu svätej Sofie a tajomníkom patriarchu Ignatia, učiteľom filozofie. V roku 851 z poverenia cisára diskutoval o náboženských otázkach v kalifovom sídle Samare, potom žil ako pustovník a v kláštore na Olympe. V roku 860 sa z poverenia cisára stal učiteľom v Chersone. Od roku 863 šíril kresťanstvo a učil na Veľkej Morave. Okolo roku 867 odišiel do Ríma, kde ochorel, vstúpil do kláštora a prijal meno Cyril.

Nefotogenické (dokončenie)

- Ak si úspešný, získaš falošných priateľov a skutočných nepriateľov – ale aj tak buď úspešný!
- Na dobro, ktoré dnes konáš, sa zajtra možno zabudne – ale aj tak rob dobro!
- Čestnosť a úprimnosť ťa urobia zraniteľným – ale aj tak buď čestný a úprimný!
- To, čo si celé roky budoval, sa môže za jednu noc zrútiť – ale aj tak buduj!
- Ľudia potrebujú pomoc, ale možno ťa napadnú, ak im pomôžeš – ale aj tak pomáhaj ľuďom!
- Daj svetu to najlepšie, čo máš, a udrú ťa do tváre – ale aj tak daj svetu najlepšie, čo máš!

Peter Cibira

Na akadémii ho učili poprední pedagógovia – Lev a Fotius, u ktorých študoval všetky filozofické disciplíny (aj geometriu, aritmetiku, astronómiu, hudbu). Okrem gréckeho a latinského jazyka ovládal od mladosti aj slovanský jazyk (jeho rodisko – hlavné mesto byzantskej provincie Macedónia, obývali od 6. stor. Slovania); židovsko-hebrejskú abecedu a reč si osvojil pri misii ku Kozarom v Chersone.

Potom, čo odmietol sobáš s bohatou nevestou, ktorú mu našiel obľúbenec cisárovny Teodory a jeho podporovateľ, cisársky nádvočník (logotet) Teoktist, ho určili za kňaza. Z miesta bibliotekára odišiel do kláštora, po polroku prijal učiteľskú stolicu. Jeho druhé utiahnutie sa z verejného života, pustovníctvo a pobyt v kláštore na Olympe (s bratom Metodom), malo politické pozadie – v roku 856 sa cisárovná Teodora musela vzdať vlády a nádvočníka Teoktista zavraždili.

Svoju učenosť preukázal Konštantín v mnohých náboženských diskusiách aj vlastnou literárnou tvorbou (zachovala sa iba v zlomkoch). Ako učiteľ sa zúčastnil na polemikách s ikonoklastmi, ktorí odmietli preukazovať úctu svätým obrazom. V Samare bol hlavným rečníkom v diskusii o trojjedinom Bohu, ktorého Agaréni (Saracéni, mohamedáni) neuznávali, a dokázal, že dobre ovláda aj islamský Korán. U Kozarov diskutoval s ich kaganom a židmi o Trojici. Tu údajne našiel pozostatky pápeža mučeníka svätého Klimenta. Po návrate z Chersonu napísal pochvalnú reč a historickú rozpravu o nájdení jeho ostatkov (Slovo), ako i hymnus na počesť svätého Klimenta spievaný pri hľadaní jeho ostatkov. Upravené sa zachovali v tzv. Chersonskej legende (Reč Konštantína – Cyrila o prenesení ostatkov presláveného Klimenta)

Na žiadosť cisára Michala III. aj napriek chorobe a únave súhlasil s cestou na Veľkú Moravu, o čo žiadalo veľkomoravské knieža Rastislav (s bratom Metodom tam šli ako učители, ktorí ovládajú slovanský jazyk). Sám zložil slovanské písmo (hlaholiku), do slovanského jazyka preložil Evanjelium svätého Jána. V roku 863 prišiel na Veľkú Moravu, kde preložil ďalšie potrebné bohoslužobné knihy. Zakrátko sa dostal do sporu s trojjazyčníkmi, predovšetkým franského pôvodu, ktorí uznávali, že bohoslužby sa môžu konať iba v 3 jazykoch – hebrejskom, gréckom a latinskom. Na Veľkej Morave presadzovali latinský rítus a jeho prostredníctvom i franský politický vplyv. Vychoval viacero učeníkov a po štyridsiatich mesiacoch (presnejšie asi za štyri roky) s nimi odišiel, aby ich dal vysvätiť, pravdepodobne v sídle najbližšieho západného patriarchátu Aquilei. Cestou sa zastavil v Blatnohrade u slovanského kniežaťa Kocel'a, ktorý si obľúbil slovanské knihy. V Benátkach pokračoval v diskusiách s trojjazyčníkmi. Pápež Mikuláš I. ho pozval na návštevu Ríma. Tam odovzdal už novému pápežovi Hadriánovi II. (od 14. 2. 867) ostatky sv. Klimenta, vstúpil do kláštora, ktorý po ňom pomenovali (v ňom ho i pochovali).

Pred cestou na Veľkú Moravu zostavil hlaholské písmo, ktoré malo 38 písmen zachytávajúcich všetky hlásky v slovanskom jazyku. Graficky vytvoril hlaholiku z prvkov kurzívy a niektorých orientálnych písem, najmä hebrejsko-samaritánskych a koptských. Hlaholskou abecedou vytvoril aj novú číselnú sústavu nezávislú od gréckej. Od konca 9. stor. hlaholské písmo postupne vytláčala cyrilika, ktorá čisto slovanské fonémy prevzala z hlaholiky a dodnes ju používa väčšina Slovanov.

Počas príprav cesty na Veľkú Moravu preložil už v Byzante tie časti evanjelií,

ktoré sa čítali na svätých omšiach v nedeľu a sviatky: Po grécky napísal osobitný traktát, kde vysvetlil zásady svojho prekladu evanjeliára do slovanského jazyka (slovienčiny) usiloval sa predovšetkým o zrozumiteľnosť a o správne vystihnúť zmyslu, pričom porovnával zmysel gréckeho slova so slovanským a skúmal ich rezonanciu aj vo sfére citovej a estetickej, čo si vyžadovalo dokonalé ovládanie slovienčiny. Ešte v Byzante preložil aj najpotrebnejšie liturgické texty nielen byzantského, ale aj západného rímskeho obradu; s ohľadom na pomery na Veľkej Morave uprednostnil západný obrad. Nepreložil latinský omšový text, ale tzv. liturgiu sv. Petra, t. j. grécky preklad rímskej omše sv. Gregora, ktorý používali Gréci v Cyrilike. Pred príchodom na naše územie preložil aj žalmy a spovedné formuly. Na Veľkej Morave pokračoval v prekladateľskej práci, no už s pomocou spolupracovníkov. Najprv preložil zvyšné texty štyroch evanjelií na oslavu čoho napísal pamätnú báseň Proglas, vyzývajúcu národy aby dbali o knihy napísané vo svojom jazyku. Ako preložené sa v ňom spomínajú aj diela *Apoštol* a *Proroci*, z čoho vyplýva, že preložený bol aj Lekcionár (čítania pred evanjeliom) a výber čítaní zo Starého zákona. Doplnili sa aj preklady omšovej liturgie, spovedných formúl a žalmov (Žaltár). Ešte počas jeho života preložili ďalšie, bližšie neznáme texty Starého zákona.

Vynájdením slovanského písma a literárno-prekladateľskou činnosťou stal sa zakladateľom slovanského písomníctva. Celá jeho činnosť otvára moderný kultúrny vývoj všetkých slovanských národov a má významný zástoj aj v našej súčasnosti.

(prevzaté z internetu)

Duchovná obnova

Pavol a my

Už druhý rok sa vo farnostiach pod Malými Karpatmi v dňoch 9.3. až 15.3.2009 konala v rámci obdobia pôstu duchovná obnova. V tomto roku – teda roku svätého Pavla – boli všetky príhovory v duchu témy PAVOL A MY.

Prinášame ďalší príhovor:

Máριο Bosý z Dechtíc.

Božia výzbroj u Pavla

„Oblečte si Božiu výzbroj, aby ste mohli čeliť úkladom diabla.“ (Ef 6,11)

List Efezským kresťanom apoštol Pavol napísal v rímskom väzení. Bol to veľmi všímavý človek. Jeho pozornosti neušli ani rímski žoldnieri. Pavol si všímal ich výstroj a výzbroj. Čo vidí svojimi očami, to odporúča Božím bojovníkom za Kristovu vec. Keďže je to boj nie proti telu, ale proti diablovej a jeho úkladom, apoštol si uvedomuje, že ani rímski vojaci, ani ich výzbroj nič nezmôžu voči diablovej, ale že je nevyhnutná práve Božia výzbroj. A túto nám Pavol odporúča na boj v našich životných zápasoch.

Čo je to boj? Keď povieme slovo „boj“ tak sa nám väčšinou vybaví vojna. Vojny ne-

máme radi, ale život nás – kresťanov, ktorí uverili v Ježiša Krista a ktorí ho chcú nasledovať je v Písme popisovaný ako boj. Lenže toto nie je len prirovnanie, ale život kresťana je skutočný boj. Pavol nabáda Timoteja, „bojuj dobrý boj viery“. To nie je len ilustrácia, to je fakt, kresťanský život je vojna a my sa musíme naň takto pozerat' a tak ho brať.

Aby sme mohli zvíťaziť v tomto boji, aby sme v onen deň mohli obstať, už teraz si musíme zobrat' Božiu výzbroj. Je neskoro dávať si pancier, keď sme už v prudkej streľbe. Kým si ho nasadíme, už môžeme byť zranení alebo mŕtvy. Tým dňom môže byť dnešné, či zajtrajšie pokušenie... Začnime teda „zbrojiť“ už dnes.

Pozrime sa podrobne po veršoch na tento text o Božej výzbroji:

Verš 11: „Oblečte si Božiu výzbroj, aby ste mohli čeliť úkladom diabla.“

Aké sú naše zbrane na boj proti úkladom diabla? 2 Kor 10,3-4: *„Sme však iba ľudia, iba telo a krv, ale svoj zápas nevedieme proti telu a krvi. Zbrane nášho tela nie sú svetské, ale majú od Boha silu boriť hradby.“* Nemáme pištole ani tanky, naše zbrane sú duchovné.

Výraz – plná zbroj, poukazuje na najlepšiu výzbroj, akú rímsky ťažkoodenec mohol mať, so všetkými obrannými súčasťami, najmä prilbou a pancierom, ktoré chránili životne dôležité a najzraniteľnejšie časti tela. Je pozoruhodné, že Pavol kladie dôraz na obranu, nie útok. K takejto obrannej pripravenosti Pavol vyzýva preto, aby

kresťan bol schopný postaviť sa proti postupom diablovým.

Verš 12: „Lebo nás nečaká zápas s krvou a telom, ale s kniežatstvami a mocnosťami, s vládcami tohto temného sveta, so zloduchmi v nebeských sférach.“

V tomto verši stojíme pred problémom: na akého konkrétneho protivníka myslí autor v tomto zápase?

V kontexte Listu Efezanom tu nejde o zápas s telom a krvou, teda s človekom, ale ide tu o zápas s nadprirodzenou bytosťou; priamo označovanú výrazmi „svetovládcovia tejto tmy“, „zloduchovia v nebeskej sfére“, „duchovné sily zla na nebi“; „úkľady diabla“, „ohnivé šípy zloducha“.

Verš 13: „Preto si vezmite Božiu výzbroj, aby ste mohli v deň zla odolať, všetko prekonať a obstáť!“

Doslovný preklad: „*Preto prijmite plnú zbroj Božiu, aby ste sa stali schopnými držať svoje miesto (stáť na svojom mieste) v tom dni, ktorý je zlý, po tom, čo ste všetko zvládli.*“ Pavol vymenúva jednotlivé časti tejto plnej Božej výzbroje: opasok, pancier, vojenské sandále, štít, prilba a meč; okrem meča majú všetky obranný charakter. Písmo o pokušení hovorí: utekaj pred ním. Pokušeniu sa nikdy nevystavujme, ale utekajme pred ním. Nechodme tam kde hrozí, že sa s ním stretieme, nerobme to, čo zväzda – a to vo všetkých oblastiach života. O pokašiteľovi ale jasne hovorí, že nemáme pred ním utekať, ale vzopriet sa mu. Existujú dva druhy vojny: útočná a obranná. V útočnej vojne získavaš pre seba niečo, čo nemáš; v obrannej obraňuješ čo ti patrí a nechceš opustiť územie, ktoré je tvoje. Čo bránime my, kresťania? Je to naše postavenie a výsady, ktoré máme v Ježišovi Kristovi, ktoré nám vybojoval na kríži. Bránime milosť posväcujúcu – Boží život v nás.

Verš 14: „Stojte teda: bedrá si prepášte pravdou, oblečte si pancier spravodlivosti...“

Stojte teda – Tento viacnásobný dôraz apoštola na nutnosť stáť – obstáť; ukazuje, že mu ide o kresťanskú stabilitu. Vojak v zbroji bol vlastne vojakom vo vojnovom stave; vtedy nesmel spať, ale pevne stáť alebo vytrvalo pochodovať či odvážne bojovať. V týchto situáciách musel byť bdely a ostrážitý. Nepozornosť, či dokonca spánok by znamenal porážku.

Prvá časť výzbroje, ktorú Pavol spomína, je opasok pravdy. Výraz – prepásať sa – znamená dokonale sa obliecť. Poznanie biblických reálií nám pomáha pochopiť význam a potrebu prepásania sa. Kto chcel ísť na cestu, kto sa chystal na boj alebo nejakú prácu, musel si prepásať odev, ktorý bol dlhý a pri niektorých pohyboch by zavádzal. Byť bez opasku by pre vojaka znamenalo byť nemotorným a slabým, a tak sa vystavovať smrteľnému nebezpečenstvu.

My poznáme Jánošíkov opasok. U Izraelitov bol pás symbolom sily, spravodlivosti a vernosti. Na opasok (obyčajne kožený) si bojovníci pripevňovali zbrane – dýku, meč, prak, tulec so šípmi. Nepriamo teda prispieval aj k útočnej sile vojaka, čím sa pre kresťana naznačuje, že obrana proti diablovi nemá byť len v pasívnej rezistencii, ale podľa potreby aj v útoky.

Pozoruhodným Pavlovým vyjadrením je, že opasok spája s pravdou. O akú pravdu ide? Pravda je podstatne Boží atribút. Ježiš vyhlasuje: „Ja som pravda“ a o Duchu Svätom hovoril, že je „Duch pravdy“.

Tiež poznáme Ježišovu výčitku Židom: „*Ak ostanete v mojom slove, budete naozaj mojimi učeníkmi, poznáte pravdu a pravda vás vyslobodí...Vaším otcom je diabol...On bol vrah od počiatku a nezotrval v pravde, lebo v ňom pravdy niet. Keď luhá, hovorí*

zo seba, lebo je luhár a otec ľži. Ale ja hovoriť pravdu.“ (Jn 8,31-36;44-45).

A tu vidíme hlboký súvis medzi Ježišovým a Pavlovým výrokom. Ježiš varuje: Podstatným atribútom diabla je lož; diabol – luhár je vrahom ľudí. Pavol na to reaguje: Človek sa má proti tomuto vrahovi brániť predovšetkým v tom najpodstatnejšom bode – v otázke pravdy. Tak ako opasok spevňuje telo brániaceho sa vojaka, tak pravda spevňuje človeka brániaceho sa proti diablu.

Druhým prvkom Božej výzbroje sa stáva **pancier spravodlivosti**.

Náprsné brnenie, pancier zakrýval hrud'. Bola to najväčšia časť výzbroje, ktorá chránila najdôležitejšie vnútorné orgány.

Použitie slovo „spravodlivosť“ pripomína Pavol aj v Druhom liste Korint'anom, kde píše: „*Vo všetkom sa odporúčame ako Boží sluhovníci: v slove pravdy, zbraňami spravodlivosti v pravej i ľavej ruke*“. Človek, ktorý je morálne bezúhonný, ktorý v duchu spravodlivosti dáva každému, čo mu patrí, je zabezpečený proti diablu z ľavej i pravej strany. Takýto človek nemá zraniteľné miesta na svojom duchovnom pancieri, kde by ho diabol mohol usvedčiť z nečestnosti, a tak zničiť.

Musíme však uvažovať aj o ďalšom význame tohto Pavlovho prívlastku. Apoštol často používa vo svojich listoch pojem ospravedlniť (ospravodliť), čím sa myslí Božia iniciatíva lásky, vďaka ktorej človek dosiahol milosť a odpustenie svojich hriechov. Spravodlivosť je teda akýmsi rúchom darovaným od Boha, ktoré nás chráni. V ňom stojíme pred Bohom prijatí za Božie deti. Hebrejské slovo „satan“ znamená „protivník“ a grécke „diabolos“ znamená „ohovárač“. Ak sme však Božími deťmi odedenými do spravodlivosti, žiaden Boží protivník nás z jeho ruky nevytrhne a žiaden ohovárač nás pred naším Otcem

neočierne. A v tomto je dôležitosť panciera spravodlivosti: tak ako kovové brnenie chráni vojakovi to najdôležitejšie – holý život; tak v duchovnom význame chráni v duši človeka tiež to najdôležitejšie – milosť posväcujúcu.

Verš 15: a obujte si pohotovosť pre evanjelium pokoja!

Dostávame sa k ďalšej súčasti rímskej výzbroje – vojenským sandálom. Obuv chránila pred nerovnosťou terénu, ale zároveň ponechávala nohám pružnosť a pohyblivosť. Rímske vojenské sandále možno považovať za výbornú obuv na dlhé namáhavé pochody a na boj muža proti mužovi.

Pavol veľmi živým a aktuálnym spôsobom podnecuje svojich čitateľov, aby si stále udržiavali živý záujem o evanjelium. Tak ako sandále boli nevyhnutné na vojenských ťaženiach, tak evanjelium je nevyhnutné v každodennom kráčaní za Kristom a v každodennom zápase proti diablu. Topánky sú „predmetom dennej potreby“ – dávajú človeku istotu v chôdzi; rovnakú funkciu má mať aj evanjelium, aby kresťan s istotou kráčal svojím životom – musí ho používať denne.

Verš 16: Pri všetkom si vezmite štít viery, ktorým môžete uhasiť všetky ohnivé šípy zloducha!

Štvrtá časť výzbroje Pavol nazýva štít viery. V Biblii je štít obrazom Božej ochrany. Už Abrahámovi povedal Pán: „Neboj sa, Abram, ja som tvoj štít. Tvoja odmena bude veľmi veľká.“ (Gn 15,1)

Verš sa začína výrazom „vo všetkom“ teda vždy majú kresťania siahnuť po štíte viery. Výraz – všetky ohnivé strely Zlého – poukazuje na schopnosť štítu viery chrániť bezpečne pred všetkými strelami. Viera je teda prostriedok, ktorý kresťanovi pomáha v každej situácii, nech by bola z ľudského hľadiska akokoľvek beznádejná. A slovo – ohnivé – je jasný symbol toho, akým veľ-

kým nebezpečenstvom sú pre človeka ohnivé strely Zlého. Sú schopné rozpaľovať svedomie kresťanov zlomyseľným a falošným pocitom viny, pochybnosťami, neposlusnosťou, vzburou, žiadostivosťou tela, strachom, ohňom hnevu a nepriateľstvom voči iným.

Verš 17: A zoberte (prijmite) si aj prilbu spásy a meč Ducha, ktorým je Božie slovo.

Podľa Pavla teda prilbou kresťanského bojovníka proti diablu má byť nádej na spásu, ktorú si má stále pripomínať, nosiť ju na hlave – veď hlava je dominantou človeka.

Pavol opisuje: Meč Ducha, ktorým je Božie slovo. Meč sa používal na boj muža proti mužovi. Možno ho považovať za zbraň obrannú aj útočnú. V tom sa líši od ostatných súčastí výzbroje, ktoré Pavol v tejto stati používa. Pavol používa obraz meča aj v Liste Hebrejom, kde prirovnáva Božie slovo k dvojsečnému meču: „*Lebo živé je Božie slovo, účinné a ostrejšie ako každý dvojsečný meč; preniká až po oddelenie duše od ducha a kĺbov od špiku a rozsudzuje myšlienky a úmysly srdca.*“

Ak kresťan dobre pozná Božie slovo a žije podľa neho, je schopný rozoznať dobro a zlo u seba aj u iných a potom sa proti nemu primerane brániť. Ba ostrím meča môže aj zaútočiť na nepriateľa, najmä na pokušenie – ako to urobil aj Ježiš na púšti proti pokušiteľovi.

Keď sa Pavol v analyzovanej stati dostáva k poslednému symbolu – k symbolu meča, jeho výpočet zbraní sa blíži k vrcholu. Zdá sa, akoby sa práve Božie slovo stalo v tejto gradácii univerzálnou zbraňou, v ktorej sa „skryje“ aj pravda, aj spravodlivosť, aj evanjelium, aj viera, aj nádej spásy. Aby sme ho mohli použiť na obranu či na útok, je potrebné denne trénovať, denne ho používať, aby sme ho poznali. Potom nám

v boji Duch pripomenie ten správny citát, ktorý „zaberie“. Napr.: Ak ma chytá smútok, keď nevládam to, čo mám, môžem bojovať slovom: „*Ty vidíš, veď ty hľadíš na moje útrapy a žiaľ a berieš ich do svojich rúk*“. Keď ma prenasledujú zlé vtieravé myšlienky: „*Ja mám Kristovo zmysľanie*“. Keď sa nemôžem zbaviť škaredých predstáv: „*Pána mám vždy pred očami; a pretože je po mojej pravici, nezakolíšem sa*“. Ak mám obavy o budúcnosť: „*Veď ja poznám zámer, ktorý mám s vami – hovorí Pán. Sú to myšlienky pokoja a nie súženia: dám vám budúcnosť a nádej*“. Keď sa cíti sám a nepotrebný: „*Veď ja som Pán, tvoj Boh. Si drahý mojim očiam, vzácny a ja ťa milujem*“. Keď sa bojím, že čosi nevládnem: „*Pán bude za vás bojovať, vy sa budete len diviť*“. A podobne. Keď s vierou vyznávam Božie slovo – bojujeme Božou zbraňou.

V celej tejto zbroji chýba jedna vec – ochrana chrbátu. Keď sa pred Satanom dáme na útek, zraní nás od chrbta a tu sme nechránení. Hovorí to ešte o jednej dôležitej veci – ako Kristovi vojaci nebojujeme sami. Musíme bojovať zomknúť tak, aby sme si navzájom chránili chrbát. Podporovali sa, modlili sa za seba.

Modlitba: Vystroj nás Pane duchovnými zbraňami, ktoré by nás ochraňovali pred útokmi zlého a zloby tohto sveta. Nech nás najmä tvoje Slovo chráni v každom čase, na každom mieste, aby sme ním mohli bojovať proti každému hriechu. Urob z nás svojich bojovníkov za tvoje evanjelium. Nech vždy pamätáme, že tvoje evanjelium je pre nás veľkým darom a zákon Boží – veľkou úlohou. Veď nás k tomu, aby celý náš život bol vyznávaním a svedectvom o tvojej moci v nás. Tvoj život drahý Spasiteľ a tvoj kríž nech sú nám jasným svetlom, ktoré ukazuje na teba ako Víťaza nad diablom i nad smrťou. ■

Pieseň prekračuje hranice

Taký bol názov koncertu, ktorý sa uskutočnil 6. júna 2009 v Rytierskej sále na zámku v rakúskom Marchegg.

Vystúpil na ňom Suchovský spevácky zbor na pozvanie mužského speváckeho zboru Männergesangverein Marchegg, 1892. S týmto umeleckým telesom, ktorého dirigentom je Mgr. Ján Schultz, sme sa už mali možnosť stretnúť pri jeho účinkovaní na Trojkráľovom koncerte konanom 6. januára 2008 vo farskom Kostole svätého Martina z Tours v Suchej nad Parnou.

Celé podujatie sa nieslo vo výbornej atmosfére. Obecenstvo zo širokého okolia zaplnilo Rytiersku sálu do posledného

miesta a nešetilo vreľým potleskom. Pozvanie na koncert prijal i starosta Marcheggu pán Gernot Haupt, ktorý svoje miesto zaujal spoločne s dvoma bývalými starostami tohto malebného mestečka.

Prvú polovicu koncertu vyplnil svojím spevom domáci zbor MG V Marchegg, 1892. Jeho program bol obohatený zakomponovaním nahrávok z diel svetovej hudobnej klasiky do prednesu skladieb, ktoré pozostávali prevažne z úprav ľudových piesní a pochodov.

Osobitnou lahôdkou bolo vystúpenie Daniela Hlásneho, člena zboru Opery SND v Bratislave, ktorý za vokálneho sprievodu domáceho zboru zaspieval ľudovú pieseň *Tečie voda, tečie*.

Nasledovala prestávka na malé občerstvenie, v ktorej vládla takmer rodinná nálada. Okrem skvelého vínka sme si mohli pochutnať na výborných koláčikoch napečených manželkami našich hostiteľov. Veľmi nás potešilo, že viacero hostí sa nám pochválilo svojím slovenským pôvodom, a s tými ostatnými sme si porozumeli aspoň cez milé úsmevy.

Daniel Hlásny (vľavo) a Ján Schulz

Po prestávke už patrilo pódium nášmu Suchovskému speváckemu zboru. Vystúpili sme v ľudových krojoch, aby sme tak

divákovi v Rakúsku ešte viac priblížili krásu tradičného umenia nášho regiónu. ▶

vľavo Ján Schulz, v strede prezident domáceho zboru, vpravo Alena Baranovičová

Do programu boli zaradené sakrálne skladby, spirituál i úpravy ľudových piesní, v rámci ktorých sa sólisticky predstavili Emília a Ján Oborilovi, Otomár Oravec. Pán Schultz, ako bývalý dlhoročný moderátor Spevákkeho zboru slovenských učiteľov, originálnym spôsobom hovoreným slovom rakúskemu obecenstvu priblížil a pretlmočil stručný obsah odprezentovaných ľudových piesní, osobitosti ich vzniku ako i charakter autorských úprav.

Posledným bodom programu bolo spoločné vystúpenie oboch zborov, kde sme si zaspievali rytmické skladby *Yakanaka Vhangeri* a *Tancuj, tancuj*. Na záver okrem kytíc pre dirigentov nechý-

bala ani naša gratulácia jubilantovi Jánovi Schultzovi k jeho 70. narodeninám a spomienkový darček pre MG V Marchegg.

Svoje krásne dojmy z vydareného koncertu sme si s našimi rakúskymi hosťami mali možnosť ešte vyrozprávať na spoločnej večeri v blízkej reštaurácii. Týmto chceme vysloviť svoje Ďakujem všetkým, ktorí akýmkoľvek spôsobom prispeli k uskutočneniu tohto krásneho podujatia. Veríme, že tak, ako sme sa pri rozlúčke dohodli, toto stretnutie iste nebolo naše posledné.

Alena Baranovičová

foto: Peter Spusta

BHS, VII. ročník BRESTOVANSKÝCH HUDOBNÝCH SLÁVNOSTÍ

Názov totožný s Bratislavskými hudobnými slávnosťami pri svojom zrode vyvolával úsmev na tvári, ale to, že už sa konal jeho siedmy ročník, svedčí o jeho vytrvalosti. Jeho hlavným aktérom bol dôstojný pán ThDr. Marián Červený PhD. spolu so starostom obce Brestovany, Ing. Stanislavom Susedkom. „Vždy sa na vás veľmi tešíme, bez vás by sme si tieto slávnosti ani nevedeli predstaviť...“ privítal nás pán starosta. Mottom podujatia bolo české príslovie: „Kto vie spievať a smiať sa, ten sa neľaká žiadneho nešťastia.“ Koncertu sa zúčastnili *COUNTRY BANDA* z Brestovian, *COR JESUS* z Mostu pri Bratislave, *SENIORKA* z Brestovian, *KO-MORNÝ ZBOR GEJZU DUSÍKA* zo Zava-

ra, hudobná skupina mládeže *PRIATELIA* z Leopoldova, *SUCHOVSKÝ SPEVÁCKY ZBOR*, *CHRÁMOVÝ ZBOR JÁNA CIKKERA* z Brestovian, skupinka mladých ľudí – *OKTET* z Trakovíc. Záverečným slovom sa nám prihovril dôstojný pán Marián Červený, poďakoval za príjemnú atmosféru a krásny spev všetkých zúčastnených zborov. Do Brestovian boli pozvaní starostovia obcí všetkých zborov, i nás sprevádzal pán starosta František Oboril s manželkou. Príjemné popoludnie pokračovalo bohatým pohostením tamojších zborov. „Tešíme sa opäť o rok“, lúčil sa s nami starosta, pán Susedka. A my sme boli radi, že budeme mať ďalšiu peknú spomienku.

MK

Apoštolát modlitby na mesiac júl:

- **Všeobecný:** Aby kresťania Stredného východu prežívali svoju vieru v plnej slobode a aby sa stali nástrojmi pokoja a zmierenia.
- **Misijný:** Aby Cirkev bola semenom a jadrom ľudstva, zmiereného a znovu zjednoteného v jednej jedinej Božej rodine vďaka svedectvu veriacich vo všetkých krajinách sveta.
- **Úmysel KBS:** Aby sme v čase prázdnin, dovoleníek, výletov či akejkolvek rekreácie nezabúdali na náboženské povinnosti.

DUCHOVNÉ OZVENY

Farský mesačník

Vychádza poslednú nedeľu
s dátumom nasledujúceho mesiaca.

Vydáva Rímskokatolícka cirkev,
farnosť Suchá nad Parnou, č. 431,
PŠČ 919 01. Tel.: 033 / 55 80 144.

šéfredaktor: Mgr. Peter Cibira,
administrátor farnosti

grafická úprava: Ing. Peter Spusta
e-mail: spusta8@mail.t-com.sk
náklad: 400 výtlačkov

S povolením Arcibiskupského úradu
v Trnave, dňa 3.8.1998, č. 2663/98
Registrácia MK SR, č. 1/2001
ISSN 1337-5849

Cena: dobrovoľný príspevok

jún v našej farnosti

pokrstení:

- * 28.3.2009 Simona Rábarová, Suchá
- * 20.4.2009 Valentína Miklošovičová, Zvončín
- * 16.4.2009 Michal Sládek, Zvončín
- * 25.4.2009 Matúš Dubec, Suchá

zosnulí:

- + 7.5. Mária Tollarovičová, Suchá, 84r.
- + 11.6. Jozef Ježovít, Suchá, 81r.

sviatosť manželstva uzavreli:

- 30.5. Martin Jedlička a Mária Kunová, Suchá
- 6.6. Jaroslav Žák a Zuzana Bejdáková, Košolná
- 6.6. Mário Hájiček a Jana Feketová, Suchá
- 13.6. Ľuboš Zaľko a Andrea Setnická, Košolná

Výročia, pripravované akcie

11.7. biskupská vysviacka Mons. Andrej Imrich, pomocný biskup (1992), Spiš

16.7. biskupská vysviacka Mons. Viliam Judák, diecézny biskup (2005), Nitra

17.7. sviatok blahorečeného mučeníka biskupa Pavla Petra Gojdiča

20.7. biskupská vysviacka Mons. Jozef Zlatňanský, emeritný biskup, býv. sekretár Interdikasteriálnej komisie pre Cirkev vo východnej Európe (1997), Nitra

26.7. biskupská vysviacka Mons. Štefan Vrablec, emeritný biskup (1998), Trnava

27.7. biskupská vysviacka Mons. František Rábek, biskup, vojenský ordinár (1991)

27.7. biskupská vysviacka Mons. Štefan Sečka, pomocný biskup (2002), Spiš

31.7. výročie smrti bl. Zdenka Schelingová (1955)

FARSKÉ OZNAMY

Bohoslužby na júl

Rozpis svätých omši je orientačný, rozhodujúce sú farské oznamy

Sv. omše v týždni

utorok až piatok v Suchej o 18.00

streda v Košolnej o 17.00

štvrtok vo Zvončine o 17.00

štvrtok v Suchej po sv. omši tichá adorácia do 19.00

Sv. omše v nedeľu a vo sviatok

5. júla – 14. nedeľa v Cezročnom období

*Cyrl a Metod, slovanskí
vierozvestovia*

18.00 – Zvončín, v sobotu, platná na nedeľu

7.30 – Suchá; 9.00 – Košolná

10.30 – Suchá, omša v Ružovej doline

12. júla – 15. nedeľa v Cezročnom období

18.00 – Košolná, v sobotu, platná na nedeľu

7.30 a 10.30 – Suchá; 9.00 – Zvončín

19. júla – 16. nedeľa v Cezročnom období

18.00 – Zvončín, v sobotu, platná na nedeľu

7.30 a 10.30 – Suchá; 9.00 – Košolná

26. júla – 17. nedeľa v Cezročnom období

18.00 – Košolná, v sobotu, platná na nedeľu

7.30 a 9.00 – Suchá;

10.30 – Zvončín – Joachim a Anna, rodičia Panny Márie, slávnosť patrónov kostola, hody

Začal Rok kňazov

Pri príležitosti 150. výročia úmrtia svätého Jána Vianneyho ho 19.6.2009 vyhlásil pápež Benedikt XVI.

Júl 2009

Cezročné obdobie

St 1 Oliver Plunkett, biskup, mučeník

Št 2 Návšteva Panny Márie

Pi 3 Tomáš, apoštol

So 4 Alžbeta Portugalská

Ne 5 14. nedeľa v cezročnom období

Po 6 Mária Goretti, panna, mučenica

Ut 7 Anton Mária Zaccaria, kňaz

St 8 Akvila a Priska

Št 9 Augustín Zhao Rong, kňaz a spol.

Pi 10 Libuša

So 11 Benedikt, opát, spolupatrón Európy

Ne 12 15. nedeľa v cezročnom období

Po 13 Henrich

Ut 14 Kamil z Lellis, kňaz

St 15 Bonaventúra, biskup, učiteľ Cirkvi

Št 16 Panna Mária Karmelská

Pi 17 Andrej Svorad a Benedikt, pustovn.

So 18 Fridrich

Ne 19 16. nedeľa v cezročnom období

Po 20 Apolinár, biskup

Ut 21 Vavrinc z Brindisi, kňaz, učiteľ Cirkvi

St 22 Mária Magdaléna

Št 23 Brigita, rehoľn., spolupatr. Európy

Pi 24 Sarbel Makhluh, kňaz

So 25 Jakub, apoštol

Ne 26 17. nedeľa v cezročnom období

Po 27 Gorazd a spoločníci

Ut 28 Nazarius a Celzus, mučeníci

St 29 Marta

Št 30 Peter Chryzológ, biskup, uč. Cirkvi

Pi 31 Ignác z Loyoly, kňaz